

sosnowski

JANUSZ SOSNOWSKI

Janusz Sosnowski urodził się 9 czerwca 1946 roku w Setropiu. W 1963 roku ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Władysława Jagiełły w Płocku. Dyplom magistra inżyniera elektronika — w specjalności Automatyka i Maszyny Matematyczne — uzyskał w 1969 roku na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1976 roku, doktora habilitowanego w 1993 roku, a tytuł profesora w 2006 roku. Od 1969 roku jest zatrudniony w Instytucie Informatyki jako nauczyciel akademicki (od 1995 i 2008 roku odpowiednio na stanowisku profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego).

Działalność naukowa Janusza Sosnowskiego w latach 1970–1990 obejmowała przede wszystkim problematykę syntezy logicznej oraz testowania, architektury komputerów i interfejsów komunikacyjnych. Badania te były wykorzystane przy projektowaniu specjalizowanych i uniwersalnych systemów komputerowych na potrzeby przemysłu, m.in. do zastosowań geodezyjnych i biomedycznych. Kierował projektem dużego systemu rozproszonego dla nadzoru procesów technologicznych w kopalniach siarki oraz zestawu aparatury testującej dla tego systemu. Opracowany system był przeznaczony do pracy ciągłej w trudnym środowisku przemysłowym. Miał oryginalne rozwiązania autodiagnostyki i tolerowania błędów. Od 1980 roku Janusz Sosnowski prowadził badania teoretyczne i praktyczne z dziedziny testowania i diagnostyki układów cyfrowych. Były one również wykorzystane przy opracowywaniu testów produkcyjnych dla CEMI. Tematyka ta jest intensywnie rozwijana od 1990 roku z dużym sukcesem. Janusz Sosnowski nadal prowa-

dzi badania z zakresu interfejsów i architektury komputerów (w tym nad problemami wydajności). W ostatnich latach rozwija badania nad efektami błędów (sprzętu i oprogramowania) oraz metodami ich detekcji i tolerowania. Wyniki prac (autorskie i współautorskie) Janusza Sosnowskiego były opublikowane w trzech książkach, jednej monografii oraz jako artykuły w czasopismach naukowych i rozdziały w książkach, wydanych zarówno za granicą (40), jak i w kraju (28), a także w materiałach konferencji międzynarodowych (95 — w tym IEEE ITC, IOLTS, FTCS, Delta, ISSRE, EDCC, Euromicro, SAFECOMP) i krajowych (16). Większość tych prac była opublikowana przez renomowane wydawnictwa, takie jak: IEEE Computer Society, Springer Verlag, North Holland, Pergamon Press. Ponadto Janusz Sosnowski był autorem i współautorem 3 patentów oraz wielu raportów badawczych. Stworzył uznaną w kraju i za granicą szkołę naukową z dziedziny wiarygodności systemów komputerowych (liczne publikacje, cytowania, udział w komitetach programowych konferencji międzynarodowych itp.).

Słowa kluczowe

- architektura systemów i interfejsy komputerów
- diagnostyka i tolerowanie błędów w systemach cyfrowych
- niezawodność systemów

S

Do najważniejszych osiągnięć naukowych można zaliczyć: metody analizy hazardów w układach cyfrowych, detekcja i tolerowanie błędów przemijających, testowanie pamięci, modele testowania funkcjonalnego mikroprocesorów (deterministyczne i pseudoprzypadkowe), strategie testowania systemowego, eksperymentalne metody analizy efektów błędów w systemach komputerowych oraz techniki monitorowania wydajności. Osiągnięcia te spotkały się z uznaniem w środowisku naukowym. Znalazło to potwierdzenie w cytowaniach prac oraz w zaproszeniach do wygłoszenia ponad 30 seminariów w znanych ośrodkach USA, Kanady i Europy Zachodniej. Janusz Sosnowski był członkiem wielu komitetów programowych konferencji międzynarodowych (w tym przewodniczył wielu sesjom, był zapraszany do dyskusji panelowych, był współorganizatorem EWDC9, DSD2001 i Euromicro 2001 w Polsce). Recenzował prace dla renomowanych czasopism międzynarodowych (wiodące tytuły: „IEEE Comp. Society”, „JETTA”, „Journal of System Architecture” itp.) oraz organizacji zagranicznych (NSF, USA). Za działalność naukową był wielokrotnie nagradzany: 2 nagrody Sekretarza Naukowego Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk, 3 nagrody ministerialne, 5 nagród Rektora Politechniki Warszawskiej.

Janusz Sosnowski prowadził wiele wykładów dla studentów Wydziału Elektroniki, m.in.: „Pamięci i urządzenia zewnętrzne”, „Organizacja przesyłania informacji w systemach cyfrowych”, „Współpraca z urządzeniami zewnętrznymi w systemach cyfrowych”, „Struktury urządzeń cyfrowych”, „Interconnection Networks for Digital Systems”, „Fault Tolerant Computing”, „Urządzenia zewnętrzne i interfejsy”, „Wiarygodność systemów komputerowych” oraz „Architektura komputerów” (dla studentów innych uczelni). Jest współautorem dwóch podręczników akademickich — *Zespoły i urządzenia cyfrowe* (WNT) i *Organizacja przesyłania informacji w systemach cyfrowych* (PWN), jednego skryptu *Półprzewodnikowe układy techniki cyfrowej* (Wydawnictwa Politechniki Warszawskiej) oraz obszernej monografii *Testowanie i niezawodność systemów komputero-*

wych (Exit). Ponadto opracował 80 haseł do słownika *Comprehensive Dictionary of Electrical Engineering* (CRC Press, 1999). W latach 1970–1984 aktywnie uczestniczył w tworzeniu nowych systemów i stanowisk laboratoryjnych (systemy SML1, SML2, MSM i inne). Czynnie uczestniczył w modernizacji programów nauczania dla kierunku Informatyka. Pełnił funkcję koordynatora klasy przedmiotów sprzętowych, funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Informatyki ds. nauczania i nauki (1983–1986), był kierownikiem specjalności Budowa i Oprogramowanie Komputerów (1993–1996), był członkiem rad programowych itp. Za osiągnięcia w pracy dydaktycznej otrzymał 4 nagrody zespołowe Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz 2 nagrody Rektora Politechniki Warszawskiej. Otrzymał również Złoty Krzyż Zasługi.

Janusz Sosnowski ma również duży dorobek w działalności organizacyjnej. Pełnił funkcje zastępcy dyrektora Instytutu Informatyki ds. nauczania i nauki (1984–1987), zastępcy dyrektora tego Instytutu ds. nauki (1987–1988) oraz dyrektora Instytutu Informatyki (1995–2008). Od 1997 roku jest kierownikiem Zakładu Architektury Komputerów i Oprogramowania. Ponadto działał aktywnie na rzecz Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych (sekretarz Rady Wydziału, przewodniczący, członek wielu komisji itp.) Od 2006 roku jest członkiem Komitetu Informatyki Polskiej Akademii Nauk. Aktywnie działał w organizacjach technicznych krajowych, takich jak: Komisja Racjonalizacji i Wynalazczości SEP NOT, komitet doradczy ds. systemu CAMAC, oraz międzynarodowych: ITG/DDI/ VDE-GMA Fachgruppe Fehlertolerierende Rechensysteme, IEEE (Computer Society, Reliability Society, Test Technology Technical Council); członek Euro-micro Board of Directors oraz członek korespondent. Był kierownikiem wielu prac badawczych (w tym 5 grantów ministerialnych), konstrukcyjnych i wdrożeniowych.

Jest żonaty, ma jednego syna. Zna biegle język angielski, francuski i biernie rosyjski. Interesuje się językami naturalnymi (posiada bogatą kolekcję słowników). Lubi jazdę terenową na rowerze.